

ORTAK AÇIKLAMA

6.11.2012

Süresiz Dönüşümsüz Açlık Grevleri 56. Gününde

Türkiye cezaevlerinde 12 Eylül 2012 tarihinde başlayan açlık grevleri 56. gününe girmiştir. Açlık grevinde bulunanlar grevin süresiz ve dönüşümsüz olduğu yönünde açıklama yapmışlardır. Cezaevlerini izleyen insan hakları örgütleri, 59 cezaevinde 654 mahpusun açlık grevini sürdürdüğünü açıklamıştır.¹ Basına yansıyan son haberler, açlık grevinde bulunan kişi sayısının dramatik olarak artabileceği endişesi yaratmaktadır. Türkiye’de daha önce yaşanan ve kamu vicdanını derinden yaralayan açlık grevlerini hatırlayarak, bu süreci endişeyle izliyoruz.

Dünya Tabipleri Birliğinin 1991 tarihli Malta Bildirgesi açlık grevcisini “zihinsel olarak ehliyetli, açlık grevine kendi iradesiyle karar vermiş, bu nedenle belirli bir zaman için yiyecek ve/veya sıvı almayı reddeden kişi” olarak tanımlar.

Bu tanıma göre, açlık grevi bir protesto biçimidir. Kişi kendi iradesi ile bilinçli olarak yemeyi reddetmektedir. Açlık grevi, günlük belli miktarlarda su, tuz ve şeker alımını devam ettirme esasına dayanır. Ayrıca açlık grevi sonlandırıldığında kalıcı nörolojik sekellerin görülmemesi için B1 vitamini içeren karışımların mutlaka alınması gerekir.

Bir açlık grevi ölümle sonuçlanabilir. Fakat açlık grevcisinin temel amacı ölmek değil, yaşama dair taleplerini duyurmaya çalışmaktır.

Normal olarak açlık grevlerinin ölümle sonuçlanmasını kimse istemez. Bu nedenle açlık grevi eylemine başvuran mahpusların yaşam haklarının korunması için başta tüm yetkililer olmak üzere, bütün bir toplumun gerekli duyarlılığı göstermesini bekliyoruz.

1980 yılından bu yana Türkiye cezaevlerinde 144 kişi açlık grevleri nedeniyle yaşamını yitirmiş; binlerce mahpus kalıcı sakatlıklarla yaşamını sürdürmek zorunda kalmıştır.

¹ ÇHD, İHD ve TİHV tarafından 2 Kasım 2012 tarihinde açıklanan Cezaevleri İzleme Ön Raporu için bkz.

http://www.ihd.org.tr/index.php?option=com_content&view=article&id=2592

Mahpusların zorla müdahaleyle tek kişilik hücrelere yerleştirilmeleri ve bilinçsizce yapılacak ‘tıbbi müdahalelerin’ sorunları daha da ağırlaştırma ihtimali yüksektir. Dolayısıyla, cezaevlerinde bu kişilere sağlanan bakım hizmetlerinde ve bu kişilerin sağlık koşullarının normalleştirilmesinde, Dünya Tabipler Birliğinin bildireleri/ ilkeleri, ulusal ve uluslararası tıbbi ve hukuksal metinler ile evrensel etik kurallar ışığında Türk Tabipleri Birliğinin geliştirdiği uygulama ve yaklaşımların esas alınması gerekir.

Soruna temel hak ve özgürlüklerin esas alınarak yaklaşılması ve taleplerin bu doğrultuda değerlendirilerek çözüme kavuşturulması sağlanmalıdır. Koşulsuz ve önyargısız olarak insanı merkeze alan bir değerler bütününe daima ihtiyacımız vardır.

Demokratik kamuoyunu sürecin sağlık açısından en az olumsuzlukla sonlanması ve sorunun çözümü için daha fazla çaba göstermeye, yetkilileri sorunun bir an önce çözümü için adım atmaya çağırıyoruz.

İNSAN HAKLARI ORTAK PLATFORMU

